

انواع سبک در هنر

سبک کلاسیک: این سبک برگرفته از آثار ادبی و هنری یونان و روم باستان می باشد و به سبک سنت گرای نیز معروف می باشد. سبک کلاسیک دارای جزئیات و ریزه کاری های فراوان به صورت حکاکی و منبت کاری است.

سبک نئوکلاسیک: این سبک با حفظ فرم کلی سبک کلاسیک با عناصر مدرن ترکیب شده است و تلفیقی از قدیم و جدید بوجود می آورد.

سبک مینیمالیسم: سبک مینیمالیسم یا ساده گرایی هنری است بر پایه سادگی و پرهیز از پیچیدگی است از این رو به این سبک هنر موجز نیز می گویند. این سبک از هنرمندان روسی نشأت گرفته است و بعدها در کشورهای اروپایی و امریکا گسترش یافت. پیروان این سبک بر این باورند که با حذف تکلف ها و پیچیدگی ها و استفاده از موارد ساده تر می توان کیفیت ناب فرم و فضا و رنگ را درک کرد.

سبک ماوریک: سبک دیگری به نام ماوریک وجود دارد که از نظم و قاعده خاصی پیروی نمی کند و از جمله سبک های مدرن به حساب می آید، هنگام استفاده از این نوع سبک هیچ محدودیتی وجود ندارد و هر نوع ابتکاری در آن مجاز است. در ساختار سبک ماوریک اغلب اجزا به صورت هم پوشان انتخاب می شوند.

سبک ژاپنی: ژاپنی سبکی است که در آن از دیوار های کم ارتفاع با سقف های سفالی استفاده می شود. از دیگر عناصر استفاده شده در سبک ژاپنی می توان به کوسن ها با میز های کوتاهش که زابوتن نامیده می شوند اشاره کرد. در این سبک از حصیر به عنوان کفپوش استفاده می شود و باغ آرای در این سبک بسیار چشمگیر است.

سبک چینی: این سبک به سبک های ایران، بین النهرین و مصر نزدیک است و تنها سیستم معماری است که متریاصلی آن چوب است. اساس این سبک بر رعایت اعتدال میان انرژی ها و پرهیز از بی نظمی و آشفتگی و به کار بردن بجای رنگ ها در محیط است. در سبک چینی از رنگ های قرمز، سبز، طلایی و مشکی بیشتر استفاده می شود.

سبک مراکشی: در طراحی این نوع سبک از ظروف رنگی، کفپوش سفالی، کاشی، آثار فلزی، سقف های تزئین شده با تیر، سکوهای بیرون زده از دیوار و **میلان** پر منبت در طرح مشبک و همینطور تخت هایی که سایه بان دارند استفاده می شود. در این نوع سبک از رنگ های آبی، سبز و سفید بیشتر استفاده می شود.

سبک مصری: این نوع سبک دارای عناصر **منقوش و متنوعی** است که این نوع سبک را پر از رنگ و لعاب کرده است، ستون های قطور و پر از نقش و نگار، پنجره های چوبی مشبک، استفاده از سنگ های طبیعی همچون آهک و طاقچه هایی پر از مجسمه و لوازم تزئینی که از خود دیوار ساخته شده است از نمونه مشخصات این سبک است.

سبک هندی: همچون سبک های دیگر در این نوع سبک نیز عناصری استفاده می شود که مختص این نوع سبک است، این

عناصر عبادتنداز : سوزن دوزی های ظریف ، چهل تکه ، شطرنج ها و قلیان های تزئینی و بویژه نقش شیوا ، گانشا ، لاکشمی و همینطور تصویر و یا مجسمه فیل که نشان دهنده سبک هندی می باشد.

سبک رم باستان : خصوصیات ویژه معماری و دکوراسیون سبک رم باستان استفاده از نقوش موزائیک بر دیوار ، آب نما ، استخر و سونا و همچنین استفاده از کاغذ دیواری بجای نقاشی های دیواری است. در سبک رم باستان میلان و صندلی جزء عناصر پر رنگی نبوده است.

سبک انگلیسی : این نوع سبک جزء اصلی ترین سبک ها در صنعت میلان سازی می باشد . میلان های این نوع سبک بر اساس اسامی اشراف و ملکه ها نام گذاری می شوند.

کوئین : میلان این نوع سبک پایه های قوس داری به شکل (S) دارند.

چندیل : پایه های این سبک به شکل پنجه گریه می باشد.

ویلیام مری : در این سبک چوب ها به شکل (C و S) به کار می روند.

جورچین : در این سبک از چوب هایی به رنگ ماهگونی و روکش های چوبی و کاغذ دیواری استفاده می شود.

هپل وایت : صندلی و مبل ها در این سبک تکیه گاهی شکل سپر یا قلب دارند.

باهوس : در صندلی و میلان این نوع سبک فلز به کار رفته است.

شرایتون : پایه میل ، صندلی و میز این نوع سبک به صورت مارپیچی و یا استوانه ای شیاردار می باشند .